

Hellen Rinell
23 First Kuan Hai Road
T s i n g t a o,
Shantung. China.

Göteborg den 30 juli 1949.

N:r 266.

Min älskade lilla Hella!

Ätta dar i går fyllde lilla jag 60 år. På förm. ringde Berta Johannesson -Lindstrands syster du vet - och gratulerade mej och sa många vackra och vänliga ord. Och så slutade hon så här: "Å så önskar jag att du måtte få goda nyheter från Kina!" Tack ska du ha Berta, sa jag. Men jag har på känn att jag gav rum för ett överlägset, vemodigt leende under det att något tjockt skockade sej i halsen. Och så satte jag punkt där och hoppades ingen ting. Med posten hade jag ett brev från Dodo. Men jag hade inte dittills haft tid att öppna någon post. Lite längre fram på dagen tog Ruth sej för att bryta Dodos brev. Och hör och häpna! Det återgav telegrammet från Kina! D e t var min stora dags största gåva! Vad Gud ändå är god, Hella! Inte anade jag att något sådant gott kunde komma från "Nasaret!" Hon hade skrivit den 19 och jag hade det den 22. Det var "nästan för gott att vara sant" Gull-Britt var här och så fick Roy det genom henne och kanske från annat håll också. Jag hade samma dag brev från Eric Strutz, fastän det hade gått till Möln dal, tanklöst nog. Dom kan väl förstå att man firar hemma en sån dag. Ett par dar senare fick jag brev från Gerda. Båda innehöll telegrammet. I går kom Gunnars brev av den 18 juni inneslutande ett till Rudén och Oscar gemensambrev till Rudén och Strutz av den 27 maj. De båda sista gick ögonakrök till Sthlm. Och vårt laste jag, sände det genast till Sthlmsgat. där dom läste det på em. och med nattåget gick det till Sala, för att därifrån ta sej fram till Royseman. Jag ringde också till Gull-Britt. Stackars våran lilla Hella! Och våran käre Oscar! Det var liksom gott att telegrammet kom före brevet. Vilket som helst för resten, bara vi fick ett livstecken. Bara det gör oss överlyckliga och med oss alla våra vänner. Å denne Gunnar! Vilken gåva vi ha fått in i släkten! Säg honom det. Hinner inte skriva till honom än, då jag nu kan nå honom genom dej. Nu ska du få veta om den n ä s t största. Jag tycker att jag har det så bra nu på allt sätt, så att jag har ingenting att önska mej. Därför lät jag några av våra vänner, som jag visste skulle på något sätt ge sej till känn få veta att jag ingenting önskade för egen del. Däremot skulle jag bli mycket glad om dom ville ge mej en peng till Missionärsbarnens Hem, som vi nu startar i Linköping, med Elsa och Otto Byström som mamma och pappa och Gerdins båda största pojkar, som de första barnen. Till min obeskrivligt stor glädje tog vännerna hänsyn till mina önsknings. Och i förrgår skickade jag upp till exp. en postväxel å kr. 973:- /niondrasjuttiotre/. Och jag sa dom att jag ville att dessa pengar skulle användas till något som behövde anskaffas vid starten. Jag kan ju säga att när Berta ringde och "profeterade" om nyheter från Kina, så sa hon samtidigt: "Du ska få 50:- kr. av mej, men jag kan inte komma till dej i dag, då jag vikarierar på KKI! Du vet att hon är eller har varit barnmorska och är nu 66 år gammal. Vad dom är rara! Kl. 11 på förm. kom båda direktörerna från Joseph Perssens - Viktor Borgs vall och Eric Beckman - för att gratulera den gamla kassörskan i Fässberg. Dom hade en stor kvast gula roser och B. höll ett vackert tal. Och så överlämnade han ett konvolut som innehöll en tusenlapp och ett pensionsbrev. Dom hade nämligen ökat på min pension med 100:- kr. pr månad till 300:-

Hnder de år som återstår kostar min pension bolaget närmare kr. 6.000:- pr år. Det tycker jag är kusligt. Men det är generöst och vänligt av dom. Några dar senare var Borgvall här och sa att jag fick ta upp ytterligare kr. 400:- för att därmed betala skatten på dom. För den går väl till något mer t.o.m. Jag hann inte dricka kaffe med dom förr än det var köbildning i hallen.

Innan vi hann få in kaffet så var Kalle Solberg i farten med att hålla tal. Jag sa honom att talen hölls på 50-årsdagen. Nej då, han skulle representera församlingen. Och i sällskap hade han vårlille sommarpredikant, Ruben Jansso, som i höst skall upp i trean på Semås. Kalle höll ett långt och i hög grad inspirerat tal och sa många vackra överord, som jag inte minn så noga. Men han slutade med att säga ungefär så här: Vi ha inte alltid haft samma mening men jag har ofta e f t e r å t gett dej rätt. Men vi karar är ju sådana att vi ha inte så lätt för att erkänna sånt. Det var särskilt en gång som det bekräftades att du hade rätt. Nu trodde nog folket att det gällde predikantfrågan, Men i första hand handlade det nog inte om den även om det kanske snudade vid den. Det var säkert fråga om att då Kalle Johansson - skomakaren - behagade komma till församlingen för tredje gången, han omedelbart och i ett sammanhang åkte in i diakonkåren. Jag bekämpade ju detta av all min kraft, med den gången var Kalle eld och lågor, vilka lågor snart slocknade. Efter Kalle höll Ruben Jansson ett mycket vackert tal och överräckte församlingens blommor, som han stått där och hållit så där tafatt som karar håller blommor och tapade en nejlika. Ja, dom är för roliga! Så kom Nic med ett sånt där älskligt och förtjusande tal och överlämnade en ros och kr. 15:- från Kvinnoförbundet. Och så talade Edla om en dröm, där Kalle S. var något sorts huvudfigur - Jag vet faktiskt inte vad hon sa. Följande dag bad hon om ursäkt för att hon berättat det. Dom är också för roliga. Isa och Georg kom från Kärra på middan nån gång och på em. kom May och Emanuel. Dom var väl i stan av någon annan anledning och så satsade dom em. på mej. Det var många folk hos mej och alla var så förtjusande. Ett 62-tal telögram anlände, som det brukar heta Gull-Britt räknade dom. Själv har jag inte hunnit kontrollera henne. Jag fick också vackra rosor från Gullbritts mamma och pappa. Och av Roy och GB. fick jag en förtjusande gumma av keramik. Hon är väl 15 cm. lång och har fått sin plats på en av hurtsarna på min byrå. Hennes blev jag förälskad i meddetsamma. Edla och Elisabeth hade ett paket med sej. Och jag blev ganska besviken, då jag fick se det och tänkte på att min insamling blev lidande på det. Innehållet var en bricka med sockerskål och gräddkanna av nysilver, mycket vackert. Dagen efter ringde dom och sa att jag fick 10:- kr. av dom vardera till Missionärsbarnens hem. Dom tyckte nog att dom kom lite bakefter, då dom fick veta att jag fick så mycket pengar. Av Mobergs och alla Svenbergarna fick jag "Missionen i bild" Det var ju en trevlig sak att få och någon gång skulle jag väl ha köpt den annars. Och så kom Kajsa med tvenne paket. Från Hella och Oscar ett alldeles förtjusande sätt till badrummet. Fastän jag vet inte om jag kan ha så fint i badrummet. Men vackert var det. Det gör mej bara ont att ni ska ge mej så många saker jämt, jämt. Av Dodo och Bernie fick jag 1 badhandduk, 1 toiletthandduk och 1 tvättlapp i ljusgrön frotté, väldigt läckert. Det var också hemskt roligt att Kajsa träffat Dodo och varit hemma hos henne. Hon tyckte så mycket om båda våra ungdomar och deras pappa. Jag kanske skulle återge telegrammet: "Vänligen vidarebefordra Stop Doris grat tuleras Mor lämnat sjukhuset Hälso tillståndet förbättrats Far ensam hemma i Kiaohsien Arbetsförhållandena lättare Underrätta Sverige Kärleksfulla hälsningar Rinell!" Gunnar skrev om två tilltänkta dopförrättningar i Kaomi och i Chacheng. Jag undrar om det gick i lås?

För att mätta din själ därmed så tog jag och räknade rosorna jag fick och kom upp till 95 st. varav 39 gula, 59 mörkröda och 17 av andra färger. Nejlikor var det 46 av olika färger och liljor 33 st. också lite olåka. Samt diverse andra blomster. Det var kanske något över 35 sändningar. Hade jag fått pengar i stället för dom så hade det väl blivit ett par tre hundra till. Men människor är ju sådana. - Jag har väl kanske nåt mer prat om den här födelsedagen men jag tror att jag langar dessa ark och återkommer. Vad det skall bli underbart att få några rader från dej nån gång. Gud, som är så god, skall väl hjälpa er igenom allt.